

[Madsen-Mygdal.]

„Der oprettes et Embede som Domæneforvalter i de sønderjydske Landsdele“,
og der er i denne Lov ikke Tale om Nedlæggelse ved Tjenesteledighed. Jeg har derfor gerne villet berigtige den højtærede Statsministers Udtalelse.

Statsministeren (Stærning): Dette sidste Spørgsmaal vil vi jo nærmere kunne undersøge, jeg har min Oplysning fra Finansministeriet og gik ud fra, at de der maatte vide Besked med den Slags Ting; jeg indrømmer, at jeg ikke i Øjeblikket har præsent, hvad der skete i 1921, lige saa lidt som jeg formoder, det ærede Medlem, der sidst talte, har det. Jeg har som sagt min Viden fra autoritativt Sted, og skulde det være forkert, skal jeg gerne senere rette det. Skulde det være forkert for den enes Vedkommende, er det ikke desto mindre rigtigt, at den afdøde Leder af Fængselsarbejdet havde en Særstilling.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel gør gældende, at det var daarlige Eksempler, har han aabenbart overhørt, at jeg nævnte, at forskellige under den Grønlandske Handels Styrelse sorterende Personer har den samme Vedføjelse uden at være Politikere, det kan altsaa lade sig gøre baade for Politikere og for Ikke-Politikere at være Tjenestemænd med den Vedføjelse, at Stillingen nedlægges ved deres Død eller ved Ledighed.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig længe ved den Redegørelse, det ærede Medlem gav, det har ingeni lunde været min Hensigt at drage det ærede Medlems Kvalifikationer frem til offentlig Bedømmelse, det er der ingen som helst Grund til, jeg har den største Agtelse for det ærede Medlems juridiske Evner, og jeg har ingen som helst Grund til at mene, at han ikke skulde være egnet til, jeg havde nær sagt, et hvilket som helst Embede, der gennem Tiderne maatte blive ham betroet.

Jeg beklager, at det ærede Medlem fandt det rimeligt ligesom at skyde Finansministeren i Skoene, at han af Frygt var veget herfra; det staar naturligvis fast, hvad jeg sagde, at han er optaget af Forhandlingerne i Landstinget; da jeg havde sendt Bud efter Finansministeren paa Grund af det ærede Medlem Hr. Pürschels Bemærkninger, kom han herover, men sagde, at han kunde ikke være borte fra Landstinget og bad mig derfor om at gøre de Bemærkninger, jeg mente var nødvendige. Det plejer ikke at være Skik, at man beskylder hin-

anden for af Frygt at løbe ud af Salen, naar man hører det ærede Medlem Hr. Pürschel optræde; de, der kender Finansministeren, vil vist vide, at han ikke er en ren Hare.

Maa jeg dernæst i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger sige, at lige saa lidt som jeg har villet insinuere noget som helst nedsættende overfor det ærede Medlem, lige saa lidt har det været Finansministerens Hensigt; hvad der har været hans Hensigt var at sige, at det er urimeligt at angribe tre Embedsmænd, fordi de samtidig med at være Embedsmænd ogsaa mer eller mindre beskæftiger sig med Politik; det er navnlig urimeligt at gøre det for en Mand, der selv forener Stillingen som Politiker og Embedsmænd; det er det, Finansministeren har villet sige, dette vedstaar han, og dette vedstaar jeg.

Pürschel: Jeg har kun Grund til at takke den højtærede Statsminister for den personlige Oprejsning, han har givet mig (Latter). Ja, Karakteren af dette kan jo ikke udviskes ved det saa ofte her i Salen misbrugte Grin.

Maa jeg sige med Hensyn til Fiskemestrene i Grønland, at de forekommer mig nu heller ikke at virke egentlig overbevisende. Forholdet er det, at man søger ganske enkelte særlig kvalificerede Folk ud til at opdrage Grønlænderne i denne Retning, det er et rent personligt Tillidsforhold, og det er derfor ikke saa underligt, at Stillingerne falder bort ved Ledighed.

I øvrigt er det aldeles ikke nogen Nødvendighed for mig at bevise, at der ikke findes Afvigelser fra Normalen, jeg siger blot, hvad Normalen er, og siger: Her foreligger en Afvigelse fra Normalen, og det har den højtærede Statsminister ikke kunnet modbevise.

Med Hensyn til det, der blev sagt om, at Finansministeren naturligvis ikke havde været bange, fordi jeg optraadte, skal jeg sige, at derom nærer jeg ingen Tvivl, jeg tror om den højtærede Finansminister, at han ikke er bange for nogen som helst, men jeg kunde tænke mig, at han maaske var lidt bange for Karakteren af den Udtalelse, han havde fremsat. Man kan pynte paa dette, men Realiteten kommer man ikke udenom. Denne Realitet er frafaldet, og det er det, jeg slaar fast. Jeg har ikke angrebet tre Mænd, fordi de ved Siden af at være Embedsmænd er Politikere, aldeles ikke, jeg har angrebet en enkelt Mand, som kun i Kraft af det, at han har været Politiker, har faaet et Embede, og det er det, jeg for mit Vedkommende staar ved.